

er blevet anvendt, som i de store Kommuner og særlig i den største af Landets Kommuner, hvor de største Beløb er anvendte.

Det interesserede mig for saa vidt ikke saa meget at høre det ærede Medlem fra Bornholms (Hauge) Udtalelser, da han kom ind paa Børs mødet og Peschcke Kødts Tale, og hvad der havde staaet i nogle Venstreblade herom. Jeg har adskilligt andet at gøre end at følge Bladene. Jeg maa tilstaa, at jeg følger ikke saa nøje alle de Blade, som det maaske kunde have Interesse at læse, men jeg ser dog noget i et eller flere Blade, selv om det ikke er saa grundigt, som det kunde være. Jeg erindrer saaledes, at jeg har set i et Blad — jeg tør ikke sige, om det er rigtigt eller urigtigt —, men jeg har set i et Blad, at Hr. Peschcke Køedt har paastaaet og skulde have oplyst, saa vidt jeg har forstaaet ved det omtalte Børs møde, at der skulde være opkøbt Manufakturvarer til et Beløb af op imod et Par Millioner Kroner, som skulde være sendte ud af Landet, naturligvis med Ministeriets Dispensation. Jeg sagde nu til mig selv, den Gang det ærede Medlem kom ind paa at tale om det, som Peschcke Køedt havde udtalt: Nu bliver der en Lejlighed for Indenrigsministeren til at oplyse os om, at dette ikke er rigtigt, at Ministeriet selvfølgelig ikke har givet Tilladelse til at udføre noget, som har ligget hos Manufakturhandlerne her i Landet, og som saa er blevet opkøbt af Folk, der vilde udføre det. Om det skyldes en Forglemmelse af den højtærede Minister, at han ikke gjorde det, ved jeg ikke, men jeg synes, det havde været rigtigt, om vi havde faaet en Udtalelse i den Retning, saa en saadan Paastand ikke skulde faa Lov til at løbe rundt og gøre Skade.

Jeg føler ikke Trang til at følge det ærede Medlem fra Otterup (Kristiansen) i hans socialøkonomiske Betragtninger. Jeg konstaterer blot, at det ærede Medlem ogsaa her drister sig til at komme med Udtalelser, som jeg jo godt ved benyttes rundt om paa Vælgermøder i denne Tid, og som vel nok skal benyttes oftere i Fremtiden, om, at Venstre kun har villet gaa med til Foranstaltninger, der kunde komme „de allervanskeligst stillede“ til gode. Jeg skrev det ned straks for at være sikker paa at holde Udtalelsen fast. Jeg har Gang paa Gang haft Lejlighed til at sige, at vi paa ingen Maade har talt om Foranstaltninger, der kun kom „de allervanskeligst stillede“ til gode, men jeg har med Flid benyttet Lovens Ord om de ved Dyrtiden vanskeligst stillede, og

der har fra vor Side ikke været gjort Indvendinger imod at komme de paa Grund af Dyrtiden vanskeligst stillede til Hjælp. Hvor man vil sætte Grænsen mellem disse og de bedre stillede, tror vi trygt at kunne overlade Kommunerne selv at bestemme. Men under alle Omstændigheder maa man sætte en Grænse i en eller anden Form, for saa vidt angaar den Del, der gaar til Refusion af Udgifter til dem, som er under Grænsen, og den Del, der gaar til Refusion af Udgifter til dem, der er over Grænsen. Det synes jeg, er et klart Standpunkt, og det er et Standpunkt, som jeg drister mig til at forsvare.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at der er adskillige Sager paa Dagsordenen, som det vil være ønskeligt at komme igennem, og da Rigsdagen formentlig ikke har mange Dage tilbage at arbejde i, og der foreligger et meget stort Arbejdsstof, vil jeg henstille til ærede Medlemmer i nogen Maade at begrænse deres Udtalelser og derved bidrage til at give Udvalgene Ro og Tid til at gennemføre det Arbejde, som det sikkert vilde være i høj Grad ønskeligt at faa gennemført, inden Rigsdagen slutter sit Arbejde. Jeg haaber, ærede Medlemmer vil tage Hensyn til denne Henstilling.

Hauge: Jeg skal følge den højtærede Formands Henstilling og derfor ganske afstaa fra at svare det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup). Vi har jo diskuteret de Spørgsmaal, der har været nævnte her, adskillige Gange tidligere, og der er jo Mulighed for, at Diskussionen kan fortsættes i næste Samling. Derimod ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger om det Spørgsmaal, der er rejst om Betimeligheden af, at man administrativt har paabudt, at de Kommuner, der har faaet Paalæg om at nedsalte Flæsk, skal levere en væsentlig Del af dette til andre Kommuner. Jeg vil ikke stille mig paa samme Standpunkt som det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen). Det forekommer mig, at hans Bemærkninger nærmest var at den Beskaffenhed, at han vilde stemme Kommunerne til Vrede imod de Kommuner, som de skulde aflevere deres Flæsk til. Det er der ingen Grund til, og navnlig synes jeg da, at det ærede Medlem skulde være blandt de sidste til at gøre noget saadant, thi det bliver i væsentlig Grad Købstadkommunerne, der skal aflevere det Flæsk, som de har nedsaltet, og det kommer jo ogsaa Landkommunerne til gode. Hvis det modsatte havde været Tilfældet, vilde